

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, LETO 2014

BODNUTIE V SRDCI

„Keď to počuli, bodlo ich to v srdci, a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo robiť, mužovia, bratia?“ Takýmto opisom nám autor Skutkov apoštolských evanjelista Lukáš zachytil situáciu, ktorá vznikla po tom, ako po zoslaní Ducha Svätého na apoštolov prehovoril Peter k zástupom židov, zhromaždených na sviatok Letníc v Jeruzaleme (Sk 2,37). Povedal vlastne prvú kresťanskú kázeň, ktorá kedy odznela. Zvestoval v nej, že tým jediným spojivom, ktoré môže spojiť a zmieriť Boha a človeka, nie je nejaké dokonalejšie teoretické učenie, väčšia perfektnosť v plnení náboženských predpisov, nové a nevídané mystické osvietenie, ale je to konkrétna ľudská osoba. Navyše osoba s mimoriadne zvláštnym údelom! „Pánom aj Kristom učinil Boh toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali“.

Poslucháčov „bodlo v srdci“ a pýtali sa, „Čo máme robiť?“. Sú opisovaní ako niekto, kto je zneistený, vyvedený z miery, vyvedený z miery až tak, že to pocíti fyzicky ako bodnutie, ako zásah do dovtedy zabehaného pohodlia svojho sveta. Zrazu pochybujú o dovtedajších istotách. Tušia, že to absolútne záväzné, čo by malo platiť o človeku, o Bohu a o ich vzájomnom vzťahu, je niečo úplne iné ako to, čo dosiaľ poznali a v čom žili. A leží to úplne inde, ako dosiaľ hľadali. A má to inú podobu, ako si dosiaľ mysleli.

Poslucháči Petrovej kázne však nezostali iba pri tomto rozčarovaní a znepokojení, pri tomto svojom duchovnom „zosypaní sa“, ale hľadajú riešenie, alebo celkom presne povedané otvárajú sa riešeniu. Správne tušia, že ako zneistenie, tak i riešenie príde z úst toho istého Petra, ktorý k nim hovorí v mene Ježiša a o Ježišovi.

(pokračovanie na str. 2)

Častokrát sa spomína táto prvá Petrova kázeň. Právom, veď o nej najviac platí, že bola povedaná v moci Svätého Ducha. Menej sa kladie dôraz na reakciu a vnútornú cestu Petrových poslucháčov. Veď predsa aj tá bola z toho istého Ducha! Všimnime si teda: čo Duch Svätý spôsobil v Petrových poslucháčoch? Odohrávajú sa v nich dve veci.

Ako prvé sa odohráva niečo, s čím sa už pri vyslovení spájajú nepríjemné pocity: rúcanie, nepokoj, neistota, rozčarovanie. Ale práve toto bola práca Svätého Ducha!

Latinsky hovoriaci teológovia ranej kresťanskej cirkvi nazvali Ducha Svätého „Creator“, teda Tvorca, Stvoriteľ. Vyjadrili tým skutočnosť, že Duch Svätý tvorí a buduje náš kresťanský život. Prv ale, ako ho začne tvoriť a budovať, musí rúcať. Ako sme si len navykli pravdy kresťanskej viery a života častokrát formulovať „kazateľsky korektne“, prijateľne ba až neutrálne, aby sme nimi neznepokojili svet. Kto ale v tomto bode bude pravdu o diele Svätého Ducha ako si zaobaľovať, dopustí sa prekrúcania pravdy.

Aj keď platí, že žijeme v úplne iných historických, náboženských a kultúrnych pomeroch ako poslucháči prvej Petrovej kázne, stále rovnako platí, že prv, ako Svätý Duch začne v nás tvoriť a budovať, musí rúcať. Rúcať naše vlastné istoty, ktoré sme si vykonštruovali. Naše vlastné predstavy o svojej hodnote, kvalite, čistom štíte. Naše vlastné predstavy o šťastí. Naše vlastné normy, ktorými meriame seba i svet. I naše vlastné predstavy o správnom usporiadaní vecí v cirkvi. Áno, častokrát i naše vlastné predstavy o Bohu!

Držíme sa vyznania, že Pán Boh je absolútne dobrý. Ale zároveň platí, že Jeho Duch Svätý pôsobí v človeku na prvý pohľad deštruktívnu vec, ktorou je úplné zapochybovanie nad sebou. „Nad sebou“ v takom zmysle, že človek zapochybuje o platnosti a hodnote takého života, ktorý sa odvíja vý-

Foto: Ivan Elko

Rúcať a stavať.

hradne iba od neho samotného. Celá táto časť diela Svätého Ducha v človeku by sa dala v skratke nazvať „bodnutie v srdci“. Stretnúť sa s nahotou pravdy o sebe, o svätom Bohu, o vlastnom hriechu a stratenosti, o zvláštnej a jedinečnej ceste spasenia, konanej cez Ježišov kríž .... Nedá sa to ináč, ako cez „bodnutie v srdci“. Bez „bodnutia v srdci“ akoby celá tá pravda nebola absolútne úprimne, do dna a stopercentne človekom prijatá a prežitá.

Po dopadnutí posledných trosiek toho, čo človek buduje sám zo seba, je pripravené stavenisko, ktorého sa zmocní ten istý Svätý Duch, Tvorca. On, ktorý dáva do srdca človeka - duchovného novorodeniatka otázku „Čo teraz robiť?“, s otázkou začína i dielo stavby nového života. Jeho základom je prijímaná a opätovaná láska živého Pána Ježiša Krista, stavebnými kameňmi sú žité Božie Slovo, sila modlitby, odovzdanie sa. Koľkými krásnymi výrokmi opisuje Nová Zmluva takúto prácu Ducha Svätého v jednotlivom ľudskom srdci, vo vzťahoch, alebo pri budovaní spoločenstva cirkvi! Pochádzajú od ľudí, ktorí opisovali svoju vlastnú živú skúsenosť s prácou Ducha Svätého. Vedeli, že takáto skúse-

nosť sa bude opakovať i v ďalších generáciách kresťanov.

Duchu Svätý, Tvorca, bodni nás v srdci! Veď Tvoje bodnutie nie je napokon ublížením, aj keď v ňom veľa vlastného strácame. Je milosťou. Konaj v nás to, čomu sa sami i bránime a čo nám nie je príjemné, lebo to pociťujeme ako nepokoj, smäd, prázdnotu, zneistenie. Daj do našich srdcí i do srdcí dnešných ľudí dychtivú otázku „Čo robiť?“, keď spoznáme, že život žitý iba z nás samých nemôže mať pravý zmysel a naplnenie, lebo leží pod tragédiou zániku a smrti. Ty prines i zrozumiteľnú a radostnú odpoveď. Dokáž sa ako mocný Tvorca, buduj a naplň náš život cez spojenie s Pánom Ježišom, naším Zmieriteľom, naším Mostom, našou Slobodou, našimi Dvermi do večnosti, k završeniu, k Láske, k vznešenému Bohu. Amen.

RADI VÍTAJME NOVÉ TVÁRE V NAŠOM CHRÁME

„Ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť...“

(Galatským 5, 22)

Nedávne vianočné vydanie Otvorenej náruče som začínal s týmto svätodušným veršikom z listu apoštola Pavla Galatským s prosbou, aby sme okrem Vianoc a Veľkej noci mysleli v našich srdciach aj na slávenie sviatkov svätodušných. Zdôrazňujem, že osobitne my, nitrianski evanjelici, by sme tak mali činiť, keďže náš milý kostol nesie meno Ducha Svätého. A ešte - posvätený bol v jubilejnom roku 2000 práve počas svätodušných sviatkov.

Ovocím Ducha je radosť, hovorí apoštol Pavel. Začínajme všetko s radosťou – také je moje krédo, ktorému sa snažím na pokračovanie venovať i tento priestor tretej strany Otvorenej náruče. Tak som to slúbil v jeho prvom vydaní v novej grafickej podobe pred Vianocami 2012 (ale ten čas letí). Skutočný kresťan má byť radosným človekom (ak si pamätáte, brat farár o tom kázal aj počas Služieb Božích, vysielaných v priamom prenose v TV Nitrička v 3. nedeľu po Veľkej noci, ktorá nesie názov Jubilate – Radujte sa!). Išlo o Služby Božie s piesňami mládeže. Z jednej z nich vyberám: *“On vyniesol na kríž môj hriech, do srdca pokoj vliat a smiech”*. Ak ste si papierik s programom z týchto Služieb Božích zobrali, v záverečnom texte br. farára nájdete aj túto vetu: *„Kresťan je človekom radosti a nie je to póza, nie je to divadlo“*.

Na nedávnej slávnosti konfirmácie som sa našim milým tohtoročným konfirmandom snažil vyslať posolstvo, aby

Foto: Peter Rafaj

Konfirmácia - máj 2014.

boli ľuďmi radosnými. Aby s radosťou prichádzali do chrámu. Dospelých členov zboru som vyzval, aby ich s radosťou v našom chráme vítali. Modlime sa, aby sa toto posolstvo naplnilo.

Táto Otvorená náruč sa od predchádzajúcich líši vyšším počtom strán. V redakčnej rade sme na návrh br. farára rozhodli, že časopis budeme obohacovať zaujímavými článkami, publikovanými v iných evanjelických periodikách. Dnes prinášame kópiu článku, uverejneného v skvelom mesačníku Evanjelický východ pod názvom: *“Čo sa môžeme naučiť od škótskej cirkvi”*. Študent Kamil Draganovský v ňom píše o tom, že aj u nás by mladí mali začať s radosťou chodiť do kostola a starší by ich nemuseli odsudzovať za ich iné prejavy a správanie,

ale naopak, mali by ich podporiť radosným slovom a modlitbou. Ďalej odporúča láskavo vítať v chráme nových ľudí.

Prečítajte si tento článok na stranách 8 - 9, rozmýšľajte nad ním a skúsme nájsť primerané spôsoby, ako mladých ľudí i všetky nové tváre v našom chráme potešiť a povzbudiť k pravidelnej návšteve nášho milého, Duchom Svätým požehnaného spoločenstva. Veď takto sa medzi nás podarilo dostať i Ninku Pastieriková, ktorá pre nás prináša toľko požehnaných služieb (viac sa dozvieme v rozhovore s ňou na nasledujúcej strane, ale najprv sa skloňme k nižšie uvedeným modlitbám).

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Ďakujeme Pánovi za to, že máme svoj vlastný kostol, dobré a pohodlné miesto pre náš cirkevný život. Ďakujeme za priateľov z Naperville, Oberlenningu i z iných miest, ktorí nám svojimi darmi umožnili výstavbu kostola. Ďakujeme za všetkých z našich radov, i tých, ktorí už nie sú medzi nami, ktorí sa starali, prispievali, povzbudzovali, zápasili za kostol.

Prosme o to, aby Duch Svätý budoval našu osobnú vieru i naše spoločenstvo. Aby On bol mocný, aktívny a tvorivý i v našich mdlobách, pádoch, chybách, ľahostajnosti. Aby rúcal to v našom živote, čo má byť zborené a aby tvoril to, čo má byť vybudované.

Prosme Ducha Svätého za našich čerstvých konfirmandov: Samuela Čukana, Eriku Huszárovú, Martina Kuzmického, Ivana Ligača, Miroslava Mesároša, Ondreja Svoreňa, Frederiku Sýkorovú a Viktóriu Vilímkovú, aby v živote dokázali opätovať Pánovi Ježišovi tú lásku, ktorou ich On miloval ako prvý, žili ako kresťania a priniesli dobré ovocie v cirkvi i v spoločnosti.

Prosme Pána o ochranu a duchovné požehnanie tohtoročných letných táborov detí na Látkach a mládeže v Liptovskom Hrádku.

Prosme o Pána o zdar pri hľadaní a kúpe pozemku na stavbu penziónu. Prosme o silu, lásku a trpezlivosť pre všetkých pracovníkov našej diakonie v ich každodennej službe. Prosme o tých, ktorým slúžime, aby cez túto službu mohli viac rozumieť tajomstvu Ježišovej lásky k nám.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S NINOU PASTIERIKOVOU

Ninka - autorka obrázku v besiedkarskej miestnosti.

Život je veľmi pôvabný. Keď som pred rokmi v jeden utorok večer púšťal do kostola čerstvú vysokoškoláčku – prváčku, netušil som, ako tesne bude s touto osobkou zviazaný život nášho zboru i našej rodiny.

Ninka, kde si sa v Nitre vzala?

Som z Banskej Bystrice a do Nitry som prišla študovať reklamu a marketing na UKF. Práve v tom istom čase sa v mojom živote začali odohrávať prelomové veci a ja som začala veľmi intenzívne duchovne hľadať zmysel a naplnenie života. Túžila som si v Nitre nájsť nejaké kresťanské spoločenstvo, kde by som mohla duchovne rásť. Vedela som, že Nitra je veľká a že je tu veľa možností, kam sa dá ísť medzi kresťanov. Všimla som si ale u nás v škole malý čiernobiely plagátik, ktorý pozýval na evanjelickú vysokoškol-

skú mládež. Prišla som ku kostolu a premýšľala. Ak by si nevyšiel von, neoslovil ma a nepozval dnu, asi by som odišla.

Žiada sa mi dodať, že dnes by ťa už vítal namiesto mňa Robo a ten plagátik by si navrhovala ty. Ninka, nás teší, že si zostala!

Aj mňa. Začala som na mládež chodiť pravidelne a v tomto spoločenstve som našla presne to, čo som hľadala: Úprimné osobné vzťahy, jasnú reč o viere, možnosť zdieľať sa, duchovne rásť, zažívať vzájomnú podporu. Spriatelila som sa s tvojou Evkou, s mnohými rovesníkmi. Zažívala som zrazu to, čo som dovtedy nikde vo svete medzi neveriacimi ľuďmi nenašla.

Mnohí ani nevedia, že rodom nie si evanjelička ...

... to síce nie som, ale práve tu, v spoločenstve vysokoškolskej mládeže, som prežila osobné obrátenie k Pánovi. Prijala som to tak, že toto je moje spoločenstvo pre život a službu. Počas celého štúdia som chodila na utorkovú i piatkovú mládež, do tábora, na mládežnícke podujatia. Medzitým som doštudovala, v Nitre sa i zamestnala, vydala. No na mládež stále chodím.

Kde všade je miesto tvojej služby?

Skúsím to vymenovať poporiadku: nezaobmedniteľné chvíle sme vždy prežívali a dosiaľ prežívame s tetou Elenkou Líškovou v kuchynke pri príprave pohostení, či sú to už Služby Božie pre najstarších členov zboru, návštevy z Naperville, Oberlenningu či veľké zborové podujatia. Každú druhú stredu večer chystám malé občerstvenie a opatrujem deti pri stretnutiach mladých mamičiek, občas i v nedele pri stretnutiach manželských párov. Veľa komunikujem s bratom zborovým dozorcóm. Fotografujem pre potreby zboru. Robím grafickú prípravu časopisu *Otvorená náruč*. Navrhla som a spravujem webovú stránku zboru. Graficky pripravujem letáky, plagáty, záložky, ilustrovala som knihu Jarky Konkušovej „Ako skákať a pritom nespadať“.

... a si tiež autorkou nástennej maľby v besiedkarskej miestnosti. Ninka, sám viem, aká je tvoja služba rozmanitá. Si pekným príkladom pre mnohé evanjelické dievčatá, ktoré som konfirmoval, ale ktoré dodnes netušia, čím ich zbor vlastne žije. Máš na službu popri zamestnaní čas a silu, nie si unavená?

Neberiem to ako námahu. Do mnohým vecí som prišla prirodzene cez Evku, tetu Elenku, brata dozorca. Som rada, že môžem slúžiť. Službu beriem ako dôsledok obrátenia a viery.

Aké je tvoje poslanstvo pre tvojich rovesníkov?

Ľudia aj dnes hľadajú šťastie. Ja som uverila, že Pán Boh, ktorý ma stvoril vie, čo je pre mňa najlepšie. V Pánovi Ježišovi som sa stala Jeho milovaným dieťaťom. Je úžasné vedieť, že On, ktorý ma stvoril, chce mať so mnou vzťah a že ja môžem byť cez Pána Ježiša Jeho a žiť s Ním svoj život. Ja som zakúsila - a prajem to aj iným - že keď práve toto človek vie a keď práve toto má, našiel to najväčšie a najdôležitejšie, čo v živote možno získať.

Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

KTO DNES UPRACE STOLIČKY?

Začiatok leta nám vždy stavia pred náš duchovný zrak niekoľko významných kresťanských osobností: apoštolov Petra a Pavla, vierozvestcov Cyrila a Metoda, či reformátora Majstra Jána Husa. Ku každému z nich sa viaže jedinečné dielo, cez ktoré Boh udrel viditeľnú pečať na život cirkvi.

Pozorujeme životný príbeh týchto výnimočných ľudí. Sme hlboko oslovení plnením jedinečného misijného poslania apoštolmi, trpezlivosťou, s akou prekonávali prekážky, tým, ako vstupovali s evanjeliom do úplne nových civilizačných priestorov. Sme tiež hlboko oslovení múdrosťou, intelektuálnymi a duchovnopastierskymi schopnosťami, fyzickou a morálnou výdržou našich vierozvestcov. A tiež prorockou odvahou, neuhýbavým postojom reformátora Husa, ktorý neurobil kompromis z túžby prežiť, ale jasne a zrozumiteľne pomenoval zlý život svojej cirkvi, ktorý bol v protiklade s biblickou vierou a duchom evanjelia.

Sme vážne oslovení životným príkladom týchto skvelých osobností kresťanských dejín, ale nielen týchto. Hovoria ku nám aj ďalšie životné osudy kresťanov minulej, alebo prítomnej doby. Pre každého z nás má nesmierny význam, keď môže mať v inom kresťanovi - kedysi, alebo prítomne žijúcom - zreteľný a živý príklad. Je to výborné povzbudenie ku vlastnému kresťanskému životu.

Chybou by ale bolo, ak by kresťan pri pozorovaní týchto veľkých osobností cirkvi pocítil skepsu a márnosť nad sebou, sebavýčitku za to, že on nedokázal obetovať svoj život, že on sa nerozdal pre nemocných a žobrákov, že on sa nedokázal zriecť svojho majetku, že on svojim zápasom o pravdu neovplyvnil život cirkvi, či neurobil žiaden verejne známy a pozoruhodný čin. Pozor však! Takáto sebavýčitka, ktorá sa na prvý pohľad môže javiť ako správna, väčšinou nie je z dobrého ducha. Diabol nás rád obťažuje a dusí myšlienkami, akí sme fádni, suchí a ako nedosahujeme duchovnú a morálnu úroveň veľkých kresťanských osobností. Pán Boh ale od nás nechce, aby sme sa všetci stali Františkami z Assisi, Martinmi Luthermi, či Matkami Terezami. Sme veľmi pestré Božie stvorenie. Každý z nás je postavený na svoje

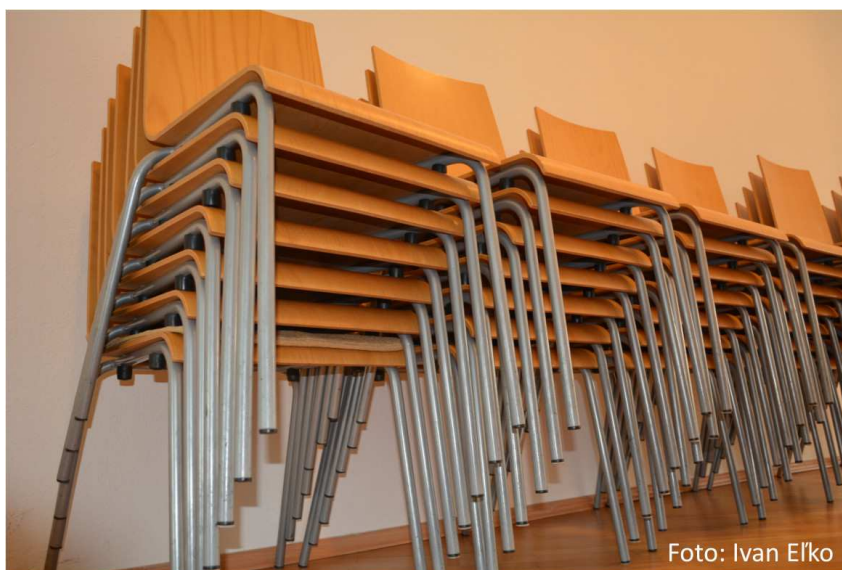

Foto: Ivan El'ko

Tak kto upratal tie stoličky?

jedinečné miesto, za jedinečných okolností, s jedinečným charakterom a jedinečnými možnosťami. Každý z nás takto sám za seba stojí pred Bohom a má svoju jedinečnú a neopakovateľnú cestu a poslanie. Takýto pohľad na život kresťana je odvodený z veľkej pravdy Božieho Slova: „Ale jednému každému z nás daná bola milosť podľa miery daru Kristovho“ (Ef 4,7). Slovo „milosť“ si v tomto výroku môžeme vysvetliť opisne ako „možnosť žiť kresťanský život“. Takáto „milosť“, teda možnosť žiť ako kresťan, bola nám daná podľa „miery daru Kristovho“. Teda dostáva sa každému jedinečne, ináč, každému v inej miere a podobe.

Vôbec teda nie je chybou, keď nedosiahnem úroveň viery, mravnosti, statočnosti a charakteru Petra, Pavla, Cyrila, Metoda, Husa, Lúthera, Lániho, či Krmana. Chybou ale je, keď sa nestanem tým, kým má byť práve Ivan El'ko. Ak nevyužijem a premárnim tú milosť, tie možnosti pre kresťanský život a službu, ktoré práve mne dal Boh. Ak ako jedinečne stvorený človek nenaplním to poslanie, ktoré mám práve ja a ktoré je primerané môjmu duchovnému poznaniu a viere, mojim schopnostiam, mojej osobnosti.

Najviac urobí nie ten kresťan, ktorý sa chce stať totožný s nejakou veľkou kresťanskou osobnosťou, ale ten, kto na svojom mieste, vo svojom čase, vo svojich podmienkach, vo svojom tele

naplní to poslanie, ktoré má práve pre neho Boh.

Nebohý brat farár Ján Bohdan Hroboň raz so sebe príznačným sarkazmom rozprával o tom, ako na stretnutiach jeho mládeže sa mnohí mladí hrnú do toho, aby mohli iných vyučovať, kázať, viesť. To je ich predstava ideálneho kresťana: byť autoritou, vodcom. Hovoril, ako ho zakaždým do úžasu privádza jeden nenápadný chalan, ktorý vždy pred mládežou prichádza otvoriť okno a vyvetrať a po stretnutí uprace stoličky, zatiaľ čo ostatní sú už dávno fuč a s veľkými gestami dišputujú pred farou. Práve tento nenápadný chlapík pochopil svoje miesto a svoje poslanie, prijal svoju mieru milosti a dokonale ju naplnil. Ostatní sa neprirodzene snažili byť totožní s veľkým ideálom. Hodný obdivu bol však práve on.

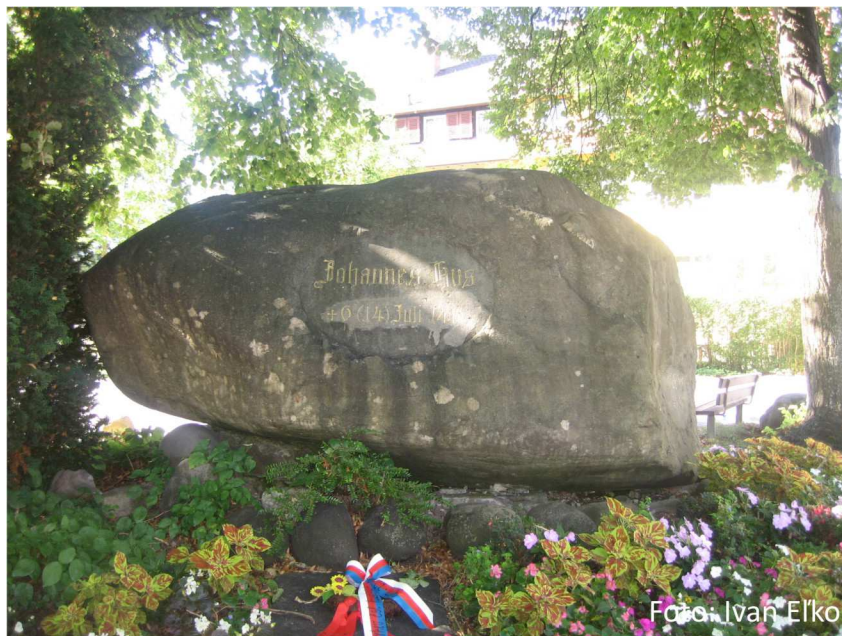
Milí moji sestry a bratia, každý stojme práve na tom svojom mieste – v osobnom živote i v službe v cirkvi – a naplňajme bezozbytku svoju vlastnú mieru milosti. Je to to jednoduché a pravé, čo od nás očakáva Pán. Prijmite to prosím ako malé povzbudenie pri príležitosti 14. výročia posvätenia chrámu.

Ivan El'ko, zborový farár

KOSTNICKÉ ISKRY

Tohto roku, 5. novembra, bude 600 rokov odvtedy, ako pápež Ján XXIII. zahájil koncil v Kostnici (Konstanz, na hranici Nemecka a Švajčiarska, na brehu Bodamského jazera). Skutočným iniciátorom zhromaždenia všetkých biskupov bol ale nemecký cisár a uhorský kráľ Žigmund Luxemburský. Chcel, aby koncil vyriešil tri naliehavé problémy: 1. Odstránenie rozkolu v cirkvi, pretože od roku 1378 mala cirkev dvoch pápežov (v Ríme a v Avignone) a v čase pred koncilom dokonca až troch (v Pise), 2. Nutnosť reformovať cirkev „v hlave a v údoch“, pričom sa myslelo na výrazné obmedzenie právomoci pápeža a na udelenie väčšieho významu a právomocí koncilom, ktoré sa mali konať raz za 10 rokov a ktoré mali mať autoritu vyššiu, ako pápež, 3. Prekonanie „hereckých náuk“, ako bolo pomenované reformné hnutie v rím. katolíckej cirkvi, ktoré sa v 14. storočí šírilo mnohými oblasťami Európy a ktoré zo zásadného biblického stanoviska žiadalo nápravu života cirkvi i spoločnosti. Začiatkom 15. storočia práve česká spoločnosť intenzívne žila témou nutnosti reformy cirkvi a mala množstvo osobností, vyprofilovaných radikálne reformačne. Z najznámejších to boli Konrád Waldhauser, Ján Milíč z Kroměříža, Tomáš Štítny ze Štítneho, Matej z Janova, Jakoubek ze Stříbra, ale predovšetkým rektor pražskej univerzity, Ján Hus.

Do Kostnice sa okázalým spôsobom dostal nielen pápež Ján XXIII., ktorý dúfal, že koncil ho vyhlási za jediného právoplatného pápeža, ale aj delegácie zastupujúce pápežov Gregora XII. a Benedikta XIII., ktorí mali od koncilu presne tie isté očakávania. Udalosti boli dramatické. Ján XXIII. z koncilu tajne utiekol a poprel všetky svoje predchádzajúce ústupy. Bol dosiahnutý na úteku, obvinený zo zločinov proti cirkvi, zosadený a držaný až do smrti pod dohľadom. 92-ročný Gregor XII. odstúpil na nátlak až v júli 1415. Benedikt XIII. odstúpiť odmietol, koncil ho zosadil v r. 1417 a väznil ho až do jeho smrti v r. 1423 v pevnosti

Miesto Husovho upálenia v Kostnici.

neďaleko Barcelony. Dňa 11. novembra 1417 bol v Kostnici napokon zvolený nový a jediný pápež – Martin V.

Kostnický koncil prijal dekréty Frequens a Haec Sancta, týkajúce sa pravidelných konaní koncilov a právomocí pápeža. Koncily mali reprezentovať celú cirkev a každý - i pápež – im mal byť podriadený. Dekréty boli však hneď ďalším koncilom v Bazileji (1431-1438) pápežom napadnuté a od tej doby prestali pápeži koncily zvolávať (moderné 1. a 2. vatikánsky koncil neboli koncilmi v pôvodnom zmysle slova). Ostatné reformné uznesenia cirkvi plnila neochotne, až upadli do zabudnutia. To ešte viac zintenzívnilo volanie po reforme cirkvi, ako ono napokon vyústilo do vzniku nemeckej a švajčiarskej reformácie o sto rokov neskôr.

Do Kostnice prijal pozvanie i Majster Ján Hus, na ktorého bola predtým uvalená kliatba za jeho sympatizovanie s anglickým reformným mysliteľom Johnom Wyclifom. Husove kázne a spisy sa niesli v duchu presvedčenia: Kristus je jedinou hlavou cirkvi. Ona je závislá iba od Neho a nie od ľudských inštitúcií. Pravdu nereprezentuje pápež, ale Kristus a Písmo. Hus prišiel dňa 3. nov. 1414 do Kostice úprimne pre-

svedčený, že myšlienky českej reformácie určite presvedčia pápeža i koncil a že potrebnú reformu cirkvi - ako sa o nej kázalo, diskutovalo a písalo v Čechách - prijme spontánne cirkev v celej Európe ako spoločnú víziu a program. Niekoľko dní po príchode bol však uväznený v dominikánskom kláštore a v priebehu zimy a jari niekoľkokrát vypočúvaný. Bol postupne obžalovaný v 26-tich bodoch. Bol ochotný sa poslušne podrobiť trestu, ak bude na základe Písma usvedčený z hlásania bludov. Ako nepolepšiteľný kacír bol dňa 6. júla 1415 upálený. Necelý rok na to bol v Kostnici upálený ďalší český reformačný mysliteľ, Jeroným Pražský. Smrť týchto dvoch reprezentantov českej reformácie zradikalizovala reformné hnutie v Čechách, ktoré v lete roku 1419 prerástlo do husitskej náboženskej, sociálnej i vojensko-politickej revolúcie.

Kostnický koncil sa skončil v r. 1418. Ku generácii „českých heretikov“ sa neskôr vedome priznal Luther a nadviazal na nich mnohými rovnakými dôrazmi. V dnešnej Kostnici sú údajné miesta upálenia Husa a Jeronýma označené obrovskými balvanmi s jednoduchými nápismi. Jediný pomník Majstra Jána Husa na Slovensku je v Brezovej pod Bradlom.

KONFICAMP JABLOŇOVCE 2014

Prišiel máj. Máj je okrem iného aj časom konfirmácie. A práve pred konfirmáciou sa odohráva tradičná víkendovka určená pre konfirmandov, nazývaná KonfiCamp. Je to čas, keď môžu naši konfirmandi pred začlenením sa medzi dospelých členov zboru, stráviť víkend v spoločnosti starších, ale i tak mladých členov zboru. Stráviť čas s mládežníkmi. Okrem pravidelných stretnutí dorastu počas roku je KonfiCamp jedným z hlavných spôsobov, ako sa konfirmandi môžu spoznať s mládežníkmi a naopak.

V piatok 2. mája sme teda vyrazili na cestu do Jabloňoviec. Po príchode a výbere postele (niektorí už pár rokov okupujeme tú istú) nasledovala večera. Párky opäť všetkých naladili do KonfiCampovej nálady. Po večeri začíname v podkroví hrať zoznamovacie hry a mládežníci sa bližšie spoznávajú s - dúfame - budúcimi mládežníkmi. Neskôr spievame piesne a po nich Tomáš Mesároš, ktorý aj vedie dorast, spolu s Adamom Zmekom začínajú prvú tému, ktorá nesie názov "Po čom túžiš". Rozprávajú o tom, že človek má svoje túžby, z ktorých pramenia aj jeho plány, ktoré sú však nedokonalé, lebo nie sú Božie. Pán Boh má pre nás ten najlepší plán a mali by sme byť pripravení ho naplňať. Po slove sme sa ešte nejaký čas zabávali a potom zaľahli.

Ráno nás už čakali super raňajky a po nich stíšenia na izbách. Rozdelení na chlapcov a dievčatá sme debatovali o tom, čo odznelo v predošlý večer, ale aj o iných veciach, ktoré sú pre nás dôležité. Marek a Jarka Konkušovci otvorili tému č. 2 s názvom "Prežívaš sklamanie? Nemá zmysel hrať divadlo". Rozprávali o tom, že človek môže prežívať sklamanie zo

Foto: archív

V Jabloňovciach býva výborne.

seba, z druhých, ale niekedy aj z Boha. Človek by mal vtedy pevne stáť v modlitbách a dôverovať Božiemu Slovu, a tak prekonať sklamanie, ktoré prežíva. Poobede nás čakal spoločne strávený čas pri hrách na čerstvom vzduchu. Fyzická aktivita vystriedala tú duchovnú a my sme mali možnosť budovať naše spoločenstvo aj pri takej obyčajnej veci, akou je šport. Samozrejme, v prestávkach sme museli minúť nejaké koláčiky. Večer prišla na rad posledná téma s názvom "Ako sa zbaviť viny? Jemu na mne záleží". Slovo mali Barborka Kmeťová a Magdalénka Eľková. Bolo to o hriechu. O tom, že Pán Boh s nami túži byť, ale bráni v tom hriech. Hriech je múr, ktorý však Boh rúca v Pánovi Ježišovi, z veľkej milosti nám danej. Večer prebehlo aj vyhodnotenie súťaže o najlepšiu „fotku s myšlienkou“, kde sa súťažilo o zaujímavé ceny.

V nedeľu ráno sme sa vybrali do kostola v Jabloňovciach na Služby Božie. Po kázni sme pozdravili skromné zhromaždenie a zaspievali aj jednu pieseň. Potom prišiel obed, upratovanie a nakoniec cesta domov. Veľmi rád by som sa v mene nás všetkých poďakoval tete Evke Vašekovej, ktorá mala na svedomí všetko, čo padalo dolu našimi hladnými krkmi. Je to naozaj obrovský výkon nasýtiť 25 lačných ľudí.

Na tohtoročnom KonfiCampe sme prežili veľa pekných chvíľ. Pán Ježiš nám požehnal celý čas strávený v Jabloňovciach. Ja, osobne, som veľmi rád, že som spoznal konfirmandov bližšie a vytvoril si nové kamarátstva. Dúfam, že konfirmáciou sa ich putovanie viery a život v cirkvi nekončí, ale práve začína. Bol by som naozaj šťastný, ak by o pár rokov písal podobný článok práve niekto z nich.

Adam Eľko

ČO SA MÔŽEME NAUČIŤ OD ŠKÓTSKEJ CIRKVI?

Na severe Škótska od septembra 2013 pôsobí ako postgraduálny študent Kamil Draganovský z evanjelického cirkevného zboru v Prešove. Zaoberá sa problematikou klimatických zmien a trvalo udržateľného rozvoja z právneho pohľadu. Študuje na University of Aberdeen, škole s dlhoročnou tradíciou, ktorá bola založená už v roku 1495. S čitateľmi eVýchodu sa Kamil delí o svoje skúsenosti s fungovaním cirkvi na severe Británie.

Väčšinu kresťanov v Škótsku tvoria protestanti. Najväčšou cirkvou je Church of Scotland – presbyteriánska cirkev silne ovplyvnená Jánom Kalvínom. Celkovo reformácia v Škótsku prebehla práve pod vplyvom jeho učenia a s istou formou Kalvínovho odkazu sa stále identifikuje aj ateistická časť škótskej spoločnosti. Okrem tejto najväčšej protestantskej cirkvi má v Škótsku zastúpenie aj množstvo menších cirkví, či už baptistov, anglikánov a ďalších. Zastúpenie majú, samozrejme, i katolíci, aj keď len menšinové.

Do kostola nechodia zo zvyku

Celkovo tu cirkevné zbory fungujú v o dosť odlišnom prostredí, ako je to naše. Škótska spoločnosť je, tak ako väčšina iných západných spoločností, značne sekulárnou. Kresťanstvo stratilo svoje predošlé pozície. Napriek tomu aj v „mojom meste“ v Aberdeene funguje množstvo živých a navštevovaných zborov. No návšteva kostola či cirkevného spoločenstva tu pre väčšinu ľudí nie je samozrejmosťou. Myslím, že tzv. kultúrne chodenie do kostola zo zvyku, ako je tomu niekedy u nás, tu príliš nefunguje.

Osobné privítanie

Cirkevný zbor, do ktorého som tu zavítal (názov zboru je Gilcomston Church, v skratke GILC), navštevuje každú nedeľu približne 300 ľudí. Inšpiráciou je pre mňa rôznorodosť a prepojenosť členov zboru. Ide jednak o vekovú, ale aj národnostnú rôznorodosť. Zbor navštevujú väčšinou domáci Škóti, ale sú tu aj kres-

Foto: archív autora

Kamil Draganovský.

ťania z Ázie, Afriky, Ameriky či iných krajín Európy. Pri mojej prvej návšteve zboru ma potešilo, že ma osobným rozhovorom privítali nielen mladší, ale aj starší členovia zboru. Jeden z mojich prvých rozhovorov bol s asi 70-ročným pánom, ktorý sa mi prihovril. Kládol mi otázky o Slovensku a povedal mi prvé informácie o zbere. Následne ma predstavil svojej ďalšej rovesníčke, ktorá poznala po mene mladších členov zboru a zoznámila ma s nimi. Generačné prepojenie zboru dosvedčuje napr. aj to, že po nedeľných bohoslužbách je stále pre mládež pripravený obed, ktorý si pripravujú mladší vlastnými rukami (a niekedy poslúžia aj tí starší). Na obede sa potom stále zúčastní aj miestny pastor alebo iný presbyter, ktorý najmä tým, čo sú v zbere noví, predstaví jeho fungovanie a spoločné aktivity, ktorých je ozaj nemálo. Či už obed pre seniorov s následnou bohoslužbou, alebo stredajšie biblické štúdium a mnohé ďalšie aktivity.

Reformácia pokračuje

Mne stále napadne, že aktivity robíme aj my v našich slovenských zboroch, ale často o nich ani navzájom nevieme, resp. sa ani jeden o druhého nezaujímame. Vo svetle blížiaceho sa 500. výročia reformácie rozmýšľam, že priestor pre reformu našich životov ako jednotlivcov, ale aj ako zboru je tu neustále. Áno, reformátori nám dali učenie, ktoré si

vážime a môžeme na ňom stavať, ale svet okolo nás sa mení. Meníme sa aj my ako ľudia a i keď sa učenie cirkvi nemení, to neznamená, že sa nezmení život nášho zboru. Prečo by aj u nás mladí nezačali s radosťou chodiť v nedeľu do kostola a prečo by ich aj u nás starší neodsudzovali za iné prejavy a správanie, na aké sú zvyknutí, ale naopak, podporili ich radosným slovom a modlitbou.

Poznáme sa po mene?

Sám som sa členom nášho evanjelického zboru stal až neskôr ako dospelý, ale už pár mesiacov predtým (pred prijatím do zboru) som navštevoval v našom kostole bohoslužby každú nedeľu a skoro každý štvrtok. Napriek tomu ma okrem jednej sestry, ktorá poznala mojich rodičov, nikto za celý čas neoslovil, nepozdravil a nespýtal sa ma, či som v zbere nový. Tu v Škótsku sa ešte aj po niekoľkých mesiacoch nájdú ľudia, ktorí ma oslovujú, či som nový a aj keď poviem, že nie, radi sa so mnou pohovárajú. Ešte ma totižto nepoznajú a inak je medzi členmi zboru normálne, že sa poznajú po mene a poznajú svoje úlohy a služby v zbere. Koľkí z nás môžu povedať niečo také? Na tunajších bohoslužbách sú oznamy v ich strede a ich hlavnou náplňou je informovať, ako prebieha misia, ako idú stretnutia mládeže, diakonia, či aké stretnutia zbor plánuje. Takéto oznamy trvajú aj desať minút a ľudia počúvajú, lebo

chcú vidieť, čím a ako žije ich zbor, ako žijú ich bratia a sestry, ktorí sú cez týždeň zapojení v rôznych službách a v nedeľu sa zídu ako veľká rodina. Vydržali by sme aj my počúvať takto dlhé oznamy, či by sme sa skôr ponáhľali na autobus, kávu, nedeľný obed?

Ostanú len najvernejší

Naša cirkev má v dedičstve reformácie obrovské množstvo dobrého, z čoho môže čerpať a učiť sa. Mne osobne tu v Škótsku napríklad chýba tradičnejšia liturgia, na akú som zvyknutý u nás. No napriek tomuto dedičstvu je čas pozeráť sa nielen dozadu a tešiť sa z toho, čo bolo, ale aj čeliť výzve, ktorá príde. Aj keď sa nám to možno nezdá, ani Slovensko nie je ďaleko od stavu, keď už kostol

prestane byť istou spoločenskou povinnosťou a miestom, kde rodičia niekedy i nasilu berú svoje deti. Už aj cirkev na Slovensku stojí pred dobou, keď v nej ostanú len tí ozaj verní a keď pod tlakom modernej spoločnosti neobstojí len odvolávanie sa na našich otcov. Tí nám síce odovzdali dedičstvo, ale je na nás, aby sme ho nielen spravovali, ale aj ďalej zveľaďovali.

Nesme ovocie Ducha

V liste Galatským v 5 kapitole a 22 – 23 verši apoštol hovorí, že ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrotivosť, vernosť, miernosť, sebaovládanie. Modlím sa a nám všetkým želám, aby na našich zboroch i na nás ako jednotlivcoch bolo vidieť toto ovocie.

Aby ho videli tí, ktorí medzi nás zavítajú, napr. nový študent, akým som bol ja tu. Nech s láskou zvestujeme Krista, v radosť Ho oslavujeme nedeľnou bohoslužbou, nech láskavo vítame nových ľudí, nech sa spoznávame a vieme o sebe navzájom viac. Veď to je ovocie Ducha, ktorého nám dal Boh a ktorému sa nedá naučiť ľudskou cestou, ale iba tak, že sami budeme nasledovať príklad nášho Pána Ježiša Krista.

Kamil Draganovský
Prevzaté z: Evanjelický východ,
apríl 2014

Ak máte túžbu zúčastniť sa služieb Božích, ale pre nejakú príčinu sa vám to nepodarilo, pripravili sme pre vás možnosť ako si ich **vypočuť** alebo **pozrieť** na našej webovej stránke www.ecavn.sk

Pozývame	Kázne z roku 2014
ECAV Nitra	<ul style="list-style-type: none"> 05-11-2014 05-04-2014 04-27-2014 04-21-2014 04-20-2014_Velkonocna_nedela 04-18-2014_Velky_Piatok 04-13-2014 04-06-2014 03-30-2014 03-23-2014 03-16-2014 03-09-2014 03-02-2014 02-23-2014
Služby Božie	
Kázne	
Zborový život	
História zboru	

audio - nahrávky kázní dopĺňame každý týždeň a nájdete ich v rubrike "Kázne"

záznamy živého vysielania z TV Nitrička si môžete pozrieť raz do mesiaca - uverejňujeme ich v časti "Aktuality"

BOMBA Z OPONÍC

V stredu 28. mája sa vo veľkej sva-dobnej sále Chateau Appony konal už 10. ročník udeľovania ocenení NAI Naše pole, NAI Slovenský chov a 5. ročník udeľovania ocenení NAI Agro-manažér, ktorými sú oceňovaní najlep-ší chovatelia, pestovatelia a riadiaci pracovníci v slovenskej poľnohospo-dárskej prvovýrobe. Reprezentatívne podujatie organizuje tím vydavateľstiev Slovenský chov a Naše pole. Takúto správu sa človek môže dozvedieť z médií. Bolo by dobré k nej uviesť ešte nasledovný komentár. Toto podu-jatie, jediné svojho druhu na Sloven-sku, ktoré na jednej strane vysoko odborným, profesionálnym, na druhej strane formálne veľmi dôstojným spôsobom oceňuje – i prosto ďakuje - tým najlepším z agrosektora, organizu-je pár súkromných osôb, konatelia vydavateľstiev. Získalo však už taký rešpekt, že ho zvykne otvárať minister pôdohospodárstva či aspoň jeho ná-mestník. A druhá poznámka: Každý nitriansky evanjelik by vycítil, že ruko-pis, ktorý je za podujatím, kde všetko do seba perfektne zapadá, veci majú vkus a mieru a napokon všetci sú zahr-nutí štedrosťou, už niekde videl... Áno, rozhodujúcim hýbateľom tohto celého je náš milý brat zborový dozorca Janko Huba. Potom vás ani neprekvapí, že na záver z dvestopäťdesiatčlenného audi-

Foto: Marián Dukes

Ocenenie pre brata zborového dozorca.

tória nečakane vystúpi šéfredaktor spravodajstva banskobystrického štúdia RTVS Radovan Zemančík a odo-vzdá konateľovi vydavateľstva Sloven-ský CHOV Jánovi Hubovi „Ďakovný list za osobitný prínos v oblasti vytvárania pozitívneho mediálneho obrazu slovenského poľnohospodárstva“. Ocenil tak podiel brata dozorca na úspešnom fungovaní tretieho najsledovanejšieho programu na Dvojke – Farmárskej

revue, no i spoluprácu na iných projek-toch v oblasti médií. Jednoducho mnohoročnú manažérsku a tvorivú drinu. Ako svedkovi tohto milého gesta sa mi žiadalo poznamenať: Nič na svete nie je v tejto chvíli logickejšie, ako toto ocenenie. Milý Janko, tešíme sa!

Ivan Elko

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Milí naši členovia a priaznivci, dovoľte niekoľko čerstvých informácií. V apríli sme ako prijímateľ podielu zaplatenej dane z príjmov fyzických a právnických osôb podali do Obchodného vestníka Hlásenie o špecifikácii použitia podielu z dane za r. 2011, prijatého v r. 2012 a minútého do 31. dec. 2013. Špecifikácia bola uverejnená v Obchodnom vestníku 85/2014 dňa 6. mája 2014, pod značkou Š000609.

V piatok 25. mája, počas Noci kostolov, brat zborový dozorca Ján Huba vystúpil s informáciami o financovaní ECAV na Slovensku i o financovaní Cirkevného zboru ECAV na Slovensku v Nitre. Vysvetlil i to, ako Občianske združenie podporuje sociálnu a misijnú prácu v cirkevnom zbore, keď smeruje svoje prostriedky do činnosti Evanjelickej zborovej diakonie Nitra – opatrovateľskej služby, či podporuje rôzne formy práce s deťmi, mládežou, seniormi.

Mesiace jún a júl sú obdobím, keď prichádzajú na účet občianskeho združenia prostriedky pochádzajúce z poukázaniu podielu z dane. Ako v iné roky snažili sme sa i teraz urobiť všetko pre to, aby sme dávali združenie i jeho poslanie do pozor-nosti. Od konca januára v nasledujúcom období boli uverejnené štyri inzeráty združenia v Evanjelickom posli, prvý i s rozhovorom so ses. Katinkou Kühnovou, štvrtý s reportážou o našom Spoločenstve mužov. Vyšiel reklamný článok v MY Nitrianskych novinách, venovaný osobnosti farára Pavla Valáška a poslaniu občianskeho združenia, pomenovaného po ňom. Vyšiel inzerát v časopise Evanjelický východ. Informácie boli na webe nášho cirkevného zboru, na webe Evanjelickej cirkvi, zneli v oznamoch v rámci Služieb Božích. Pri vchodoch do kostola bývali informačné letáčky a postupne sme vytlačili a po-núkli asi 300 kusov balíčkov s tlačivami na poskytnutie podielu z dane a informáciami pre poukazujúcich.

Ďakujeme všetkým jednotlivcom, ktorí kampani pomáhali, bratovi zbor. dozorcovi Jankovi Hubovi za manažovanie tohto celého procesu i za milodar, kryjúci zverejňovanie platených reklám.

Začiatkom júna chystáme revíziu účtovníctva za r. 2013, zasadnutie Výboru i Členskej schôdze Občianskeho združenia. Všetkým Vám, ktorí ste Občianskemu združeniu Pavla Valáška, či už ako fyzické alebo právnické osoby svoj podiel z dane poukázali ďakujeme a ubezpečujeme Vás, že každý cent dostáva zmysel v službe!

Ivan Elko, predseda OZ Pavla Valáška

V nedeľu 27. apr. sme si pripomenuli 2. výročie úmrtia sestry Anny Valáškovéj (6. sept. 1923 – 22. apr. 2012), manželky bývalého nitrianskeho farára Pavla Valáška. Spomíname na ňu a uvedomujeme si zvláštny fakt, že práve pri jej živote sa stali viditeľnými tri veci: motív, možnosti a perspektíva našej diakonie.

Motívom našej diakonie je preukazovaním pomoci urobiť viditeľnou lásku Pána Ježiša Krista k nám. Ešte v čase, keď naša diakonia ako inštitúcia nejestvovala, niekoľko sestier v našom zbere týmto motívom diakonie úprimne žilo. Snažili sa vykonávať jednoduchú diakoniu „na vlastnú päsť“. Popredné miesto patrilo sestre Anne Valáškovéj. Najlepšie ľudí poznala. Vykonala množstvo telefonátov, stretnutí, návštev v domácnostiach a v nemocniciach. Potešovala a prakticky pomáhala tým, ktorí boli slabí, nemocní, odkázaní.

Možnosťami našej diakonie je poskytovať opatrovateľskú službu klientom v ich domácnostiach. S radosťou sledujeme, ako sa v rámci tohto určenia naša služba neustále skvalitňuje a stáva sa rozmanitejšou, flexibilnejšou. Osobne spomínam na naše zložité začiatky. Ako o jedného z prvých klientov sme sa začali starať práve o slabnúcu sestru Annu Valáškovú. Veľmi ma povzbudzovala v práci. Uistovala ma, že robím zmysluplnú vec a že raz nadíde čas, keď sa služby

diakonie stanú bežnou súčasťou života seniorov nášho cirkevného zboru. Okolnosti sa vyvíjali tak, že práve pri nej sme prešli postupne od jednoduchých úkonov pomoci v domácnosti až po intenzívnu opateru v čase, keď jej rapidne ubúdali sily. Je zvláštne, že ona sama – predtým dobrovoľná diakonka – bola hneď na začiatku ako klient pre nás vážnym preverením toho, ako sa v službe osvedčíme.

Perspektívou našej diakonie je, že raz budeme mať svoje vlastné zariadenie, kde okrem iného budú môcť byť umiestňovaní seniori a nemocní s najvyššími stupňami odkázanosti, starostlivosť o ktorých predstavuje pre rodiny z praktického i odborného hľadiska neriešiteľný problém. Práve takýto stav úplnej bezvládnosti a odkázanosti napokon musela niesť i sestra Anna Valášková. Koľkokrát sme si pozdychli v čase, keď sa už viac nebolo možné o ňu starať v jej domácnosti ale iba v odbornom zariadení, ako by sa nám zišlo mať takéto vlastné zariadenie. Anna Valášková bola podporovateľkou vízie stavby penziónu. Žiaľ, rozlúčila sa s nami skôr ako mohla spoznať, že Boh vedie udalosti tak, že túžba sa naozaj môže stať skutočnosťou.

Toto všetko mi napadá, keď spomíname na sestru Annu Valáškovú. Bratia a sestry, prosím vás o vaše vrúcne

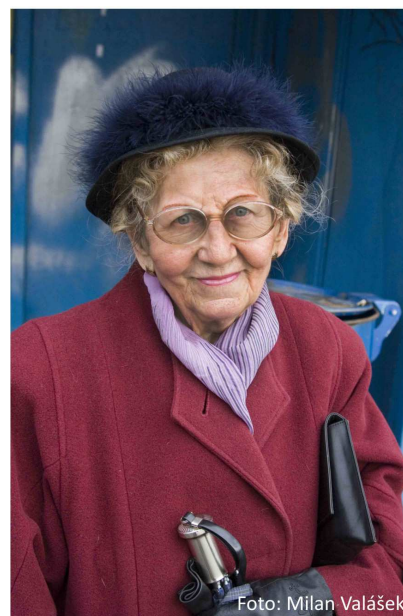

Foto: Milan Valášek

Pani farárka.

modlitby za našu každodennú službu našim klientom. No v tomto čase zvlášť za zdar pri riešení mnohých otázok, ktoré smerujú k tomu, aby sme v priebehu tohto roka zakúpili pozemok a zahájili výstavbu penziónu. Ďakujem, ďakujeme za podporu!

Milan Slezák, riaditeľ
Evanjelickej zborovej diakonie Nitra

POZÝVAME VÁS NA NÁŠ WEB WWW.ECAVNR.SK

Špeciálne upozorňujeme na: [Pozývame](#), [Aktuality](#) a [fotogalériu](#).

[Aktuality](#)

[ECAV Nitra](#)

[Služby Božie](#)

[Kázne](#)

[Zborový život](#)

[História zboru](#)

[Predstavitelia a funkcionári](#)

[Partnerské zbory](#)

[Pozývame](#)

[Časopis Otvorená náruč](#)

[Evanj. zborová diakonia](#)

[Obč. združenie P. Valáška](#)

[Spevokol](#)

[Mládež](#)

[Weblinky](#)

[Foto a videogaléria](#)

SPOMIENKA NA JAR 2014

Ekumenické stretnutie mládeže.

Večierok s Misiou na Níle.

Veľký piatok.

Ars Organi Nitra 2014 - Terence Charlston.

Noc kostolov, hrá Ján Magyar band.

Slávnostná konfirmácia.

Služby Božie pre najstarších.

14.výročie posvätenia kostola.

POZÝVAME

Výlet mladých rodín

Výlet mladých rodín na farmu u Sv. Františka v Horných Hámroch sa bude konať v sobotu, 7. júna. Odchod vlastnými autami od kostola bude o 9.00 hod. Kto nemá auto, určite sa bude môcť k niekomu pridať, treba kvôli tomu kontaktovať Ivana Elka (0903/255197). Budeme si grilovať popredu nakúpené mäsité dobroty. Zobrať vlastný kúsok koláčika alebo šalátu sa vrelo odporúča. Chceme mať priateľské i duchovné spoločenstvo, deti i dospelí si budú môcť vyskúšať jazdu na koňoch. Zatiaľ rátame s pekným počasím, v prípade naozaj zlého počasia pripravíme alternatívny plán.

Mládežnícky „Letný dážd“

Pre našu mládež, bez ohraničenia veku, sme pripravili veľké mládežnícke stretnutie „Letný dážd“. Bude v sobotu, 14. júna o 16.00 hod. Skončíme do 19.00 hod., ak by mal niekto ešte svoj vlastný plán na sobotný večer, nebudeme ho obmedzovať. Bude pripravený, veríme, zaujímavý program. Slovom nám posluži br. Martin Kováč z Bratislavy. Téma bude znieť: Navrátení Pastierovi (1. Ovečka - Je tento titul pre mňa strápaním, alebo - paradoxne - najväčším objavom a výhrou? 2. Pastier - Vzácna skúsenosť Ježišovej lásky a vedenia, 3. Ovečka, iné ovečky a Pastier - požehnanie spoločenstva). Mládežník, ktorý tento oznam čítaš, toto podujatie nie je pripravené pre iných, ale práve pre Teba. Určite ho neodignoruj!

Veselé popoludnie pre deti

Veselé popoludnie pre deti sa bude konať v nedeľu 15. júna o 14.30 hod. v kostole. Pozývame deti, rodičov, mládež, dospelých. Netreba si priniesť nič, iba dobrú náladu. Pripravené bude predovšetkým napínavé zápolenie v celom rade náročných a trochu streštených disciplín samozrejme diplomy pre účastníkov a neodmysliteľný „čanánik v bokoláde“!

Seniorálne stretnutie žien

V nedeľu 15. júna o 13.30 hod. bude odchádzať autobus na Seniorálne stretnutie žien, ktoré bude v Nedede. Prednášajúcim hosťom bude sestra Viola Fronková z Bratislavy. Prihlásiť sa treba zapísaním do zoznamu, ktorý je v spoločenskej miestnosti kostola. Výška poplatku bude 3,- €, platiť sa bude v autobuse.

IV. evanjelické cirkevné dni v Spišskej Novej Vsi

Pri 400. výročí konania synody v Spišskom Podhradí, na ktorej bola organizačne zriadená jedna Evanjelická a. v. cirkev na území dnešného východného Slovenska (r. 1614), sa budú 27. - 29. júna v Spišskej Novej Vsi konať IV. evanjelické cirkevné dni, stretnutie evanjelikov z celého Slovenska. Z cirkevného zboru pôjde autobus na sobotný program (28. 6.). Hodina odchodu a výška poplatku budú upresnené. Prihlásiť sa možno zapísaním do zoznamu, ktorý je v spoločenskej miestnosti.

Dištriktuálny deň na hrade Branč

Autobus na Dištriktuálny deň na hrade Branč bude odchádzať v sobotu 5. júla o 7.30 hod. Slávnostné Služby Božie sa tam začnú o 10.00 hod. Poplatok bude 6,- €, platiť sa bude v autobuse. Prihlásiť sa treba zapísaním do zoznamu v spoločenskej miestnosti.

Letný tábor detí „Látky 2014“

Srdečne pozývame naše deti do 13-14 rokov na letný tábor detí, ktorý sa bude konať v Turistickej ubytovni RD Látky od 30. júna do 5. júla. Prihlásiť sa treba zapísaním do zoznamu v spoločenskej miestnosti. Tam je k dispozícii i informačný leták. Poplatok je 60,- €.

Letný tábor mládeže „Janoškov dom 2014“

Srdečne pozývame našu mládež od 13-14 rokov na letný tábor mládeže, ktorý sa bude konať v Janoškovom dome v Liptovskom Hrádku od 7. do 12. júla. Prihlásiť sa treba zapísaním do zoznamu v spoločenskej miestnosti. Tam je k dispozícii i informačný leták. Poplatok je 70,- €.

AKTUALITY

Pomoc pre Srbsko

Predsediťstvo ECAV na Slovensku a Evanjelická diakonia ECAV na Slovensku vyhlasujú dobrovoľnú zbierku na pomoc občanom Srbska, najmä slovenským krajanom a evanjelickým cirkevným zborom, postihnutým ničivými povodňami. Vyzbierané prostriedky budú poskytnuté Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Srbsku, ktorá následne peniaze adresne rozdelí jednotlivým cirkevným zborom či priamo jednotlivcom na zmiernenie škôd, spôsobených záplavami. Vyhlásovatelia zbierky v mene postihnutých srdečne ďakujú za pomoc a podporu. V našom kostole pri organe bude umiestnená zvláštna pokladnička na tento účel. Svoje dary môžete dávať priamo do nej, alebo prinášať na farský úrad. Zbierka bude trvať počas celého júna.

Pomoc Tobiaškovi Labajovi

V našom cirkevnom zbore ešte stále beží akcia na pomoc dieťatku Tobiaškovi Labajovi z Novej Dedinky, ktorý trpí na hydrocephalus, mozgovú obrnu a na to naväzujúce ďalšie závažné diagnózy. Môže absolvovať veľmi dôležitý rehabilitačný pobyt v Adeli centre, ak jeho rodina nazberá 3,5 tony plastových vrchnákov od minerálok, nápojov, mlieka, smotany atď. Denne nám týchto drobností prejde cez ruky veľmi veľa. Vrchnáky odkladajme, zberajme a príležitostne prinášajme do kostola. Ďakujeme v mene rodiny tým, ktorí sa už zapojili i tým, ktorí sa ešte len zapoja! Viac na www.zazrakmenomtobias.estranky.sk, matka Táňa Labajová, 0917 / 622280.

Vyšívané dejiny ECAV

V štrnástich seniorátoch našej cirkvi sa v tomto čase začalo realizovať veľké spoločné dielo: Ženy vyšívajú štrnásťdielny obraz, predkreslený arch. Jankou Krivošovou, na ktorom sú zobrazené dejiny Evanjelickej cirkvi na Slovensku. V Dunajsko-nitrianskom senioráte sa začalo vyšívať v Nitre. Prácu zastrešuje ses. Emília Husáková. Pripadlo nám vyššíť obdobie Národného prebudenia, kde autorka verne predkreslila napríklad vyše tridsať tvárí osobností štúrovskej generácie. Ženy sa schádzajú zatiaľ vo štvrtky o 15.00 hod. Milé sestry, prídte a pridajte svojich pár stehov do pozoruhodného diela k 500. výročiu reformácie.

Cirkevný príspevok 2014

31. október je dátum, do ktorého si má člen cirkevného zboru zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“) či už osobne na fare, v kostole, alebo poštovou zloženkou či bankovým prevodom. Tí, ktorí tak urobia k tomuto dátumu, veľmi uľahčujú nášmu cirkevnému zboru život. K 31. okt. 2013 tak urobilo 726 členov zboru (dospelí i deti), čo je 58,97% členov. K 31. dec. 2013 to bolo 78,1% členov zboru. Asi 22% členov zboru si, žiaľ, cirkevný príspevok nezaplatilo. Cirkevný príspevok je aj v roku 2014 v dobrovoľnej výške, minimálne však 10,- € na člena zboru počnúc konfirmáciou. Deti do konfirmácie platia 1,50 €.

Naša podpora celo cirkevných cieľov v r. 2014

Svoju spolupatričnosť s celou ECAV a jej programami a úlohami chcem i tento rok vyjadriť zaslaním finančnej podpory na tie ciele, ktoré určilo Generálne presbyterstvo ECAV (takzvané „povinné ofery“). V r. 2014 podporíme tieto celo cirkevné ciele: Generálnu podporoveň, štipendiá teológov, Fond vzdelávania a Svetový luteránsky zväz. O výške poskytnutých ofier Vás budeme informovať na konci r. 2014. Už dnes Vám ale ďakujeme za Vaše celoročne prinášané ofery!

Moja evidencia v zbore a moja podpora zboru

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích, si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo u ses. Márie Števkovej upresniť údaje o evidencii člena zboru, zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar na potreby cirkevného zboru (vyberajú: Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková).

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Adventné a pôstne večiere

Utorok a štvrtok o 18.00 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích, okrem letných prázdnin

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova pondelok, 14.00 hod.

ZŠ Kráľa Svätopluka utorok, 14.00 hod.

ZŠ Kniežaťa Pribinu streda, 14.00 hod.

ZŠ Beethovenova piatok, 14.00 hod.

Párovské gymnázium piatok, 7.10 hod.

Príprava na konfirmáciu

1.ročník piatok, 15.00 hod.

2.ročník piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Každý prvý štvrtok v mesiaci, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok v mesiaci, 19.00 hod.

Stretnutia manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 16.45 (okrem prvého štvrtka v mesiaci)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večera Pánova

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospíci

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Eľku, 0903 / 255197

MATRIKY, JAR 2014

Pokrstení

Voda aj vás teraz zachraňuje v podobe krstu, ktorý nie je obmytím telesnej nečistoty, ale prosbou o dobré svedomie pred Bohom skrze vzkriesenie Ježiša Krista. 1P 3,21

Šimon Štulajter
Barbora Kajabová
Ellen Švecová
Hanka Rímešová
Peter Hrabovský
Jakub Kovarčík
Adam Bulejka

Konfirmovaní

My milujeme, lebo On nás miloval ako prvý. 1J 4,19

Samuel Čukan	Miroslav Mesároš
Erika Huszárová	Ondrej Svoreň
Martin Kuzmický	Frederika Sýkorová
Ivan Ligač	Viktória Vilímková

Sobášení

Preto opustí človek otca a matku a pripojí sa k svojej žene, i budú dvaja jedno telo. Toto tajomstvo je veľké. Ef 5,31

Peter Ševčík a Michaela Horňáková
Michal Hrebík a Veronika Kulíšková
Vladimír Harman a Adriana Krčmárová

Zosnulí

Pán mocou, ktorou si môže podmaniť všetko, pretvorí naše ponížené telo, aby bolo podobné Jeho oslávenému telu. F 3,21

Lenka Ormisová (91)
Emília Mikušová (83)
Ladislav Varga (74)
Anna Panzešová (73)
Štefan Halaji (89)
Peter Ňiňaj (70)
Štefan Dlháň (65)

Foto: Ján Huba

VERÍM V DUCHA SVÄTÉHO

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529
Vysvetlenie Všeobecnej viery kresťanskej, odst. 40-45

Článok vyznania viery o Duchu Svätom sa nauč čo najlepšie. Keby sa ťa niekto opýtal, čo rozumieš pod slovom „Verím v Ducha Svätého“, odpovedz: „Verím, že ma Duch Svätý posväcuje, ako hovorí jeho meno“. A ako to robí, akými prostriedkami? Odpovedaj: „Robí to prostredníctvom kresťanskej cirkvi, ďalej odpustením hriechov, vzkriesením tela z mŕtvych a večným životom“. Lebo Duch Svätý má predovšetkým vo svete výnimočné spoločenstvo, ktoré je matkou, ktorá Božím Slovom splodila a dala zrod každému kresťanovi. Toto Božie Slovo Duch Svätý odkrýva a zvestuje, ním osvecuje a zapáľuje srdcia, aby sme Slovo pochopili, prijali, na neho sa spoliehali a v ňom vytrvali.

Kde však Duch Svätý nespôsobí, aby sa Božie Slovo zvestovalo a kde nevzbudí v srdciach pochopenie, tam je všetko stratené ako v pápežstve, kde vieru skryli pod lavicu a Krista nikto neuznával ako Pána, ani Ducha Svätého ako Posvätiťeľa. To znamená: Nikto neveril, že Ježiš Kristus je našim Pánom, ktorý nám bez našich skutkov a zásluh vydobyl taký veľký poklad a urobil nás prijateľnými v Otcových očiach. Čo tam chýbalo? Chýbal tam Duch Svätý, ktorý by odkryl pravdu a dal ju zvestovať. Naopak: Boli tam ľudia a zlí duchovia, ktorí nás učili získavať si spásu a dosahovať milosť vlastnými skutkami. Preto to nebola kresťanská cirkev. Lebo kde sa Kristus nezvestuje, tam nieto Ducha Svätého, ktorý kresťanskú cirkev utvára, povoláva, zhromažďuje a mimo ktorej nikto nemôže prísť ku Kristovi.